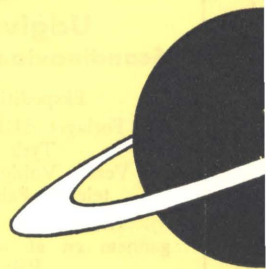

UFO NYT

Maj 1960

Pris 1 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
Tysk Bogimport A/S,
Vester Voldgade 83, København V.,
telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 12 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Gunner Weichardt (dansk stof)
Poul Mathiesen (litteratur)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDHOLD:

Aktuelt.....	67
Flyvende tallerkener, ven og fjende.....	68
Moderskib?.....	70
Litteratur.....	71
Spørgsmål og svar.....	73
UFO-observationer over Skandinavien.....	74
Brev fra Adamski.....	76
Affaldsstoffer.....	78
Hvad med transporten?.....	78

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Præstegaardsvej 40, Vojens, telefon 4 17 08.
Leder Danmark: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, telefon 7 11 49.
Leder København: L. E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kastrup, telefon 50 05 22.
Leder Sjælland: H. Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.
Leder Fyn: Indtil videre danmarkslederen.
Leder Jylland: S. Sørensen, Rønne Allé 44, Skæving str. pr. Hjortshøj.

Gruppeliste:

Aabenraa: G. R. Nielsen, Kappel, Stolling, telf. 21620.
Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80, telf. 2 83 25.
Stor-Aarhus: O. Sørensen, Nordvestvej 47.
Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138 eller 387.
Brevst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Esbjerg: Buur Thomsen, Rolfsvej 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 24454.
Herning: R. Blytækker, Silkeborgvej 20, telf. 1868.
Holstebro: Bendix Bendixen, Gyvelvej 4.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telf. 2 30 95.
Jebjerg: K. A. de Linde, pr. Langå st.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Karup: A. Sommerlund, Viborgvej 35.
Knebel: W. Techen.
Læsø: H. Th. Larsen, Byrum.
Nykøbing M.: T. Breinhild, Mågevej 46.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Samsø: Fokdal, Kolby skole.
Silkeborg: Breinholm Jørgensen, v. Trianglen, telf. 1614.
Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, telf. 1583.
Struer: B. Hersbøl, Ølbyvej 56.
Skæving: S. Sørensen, Strandvangsvej 121, Skæving strand, Hjortshøj.
Svenstrup: T. Jensen, Jylland, telf. 163.
Sød: G. Jacobsen, Sød, Tønder.
Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telf. 2 11 64.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18 IV.
Ålborg: E. Pedersen, Ålborg, Assens, telf. 78.
Skårup: Agnete Hansen, »Lillebo«, Holmdrup.
Odense: H. Frier, tekn. afd. politigården, Odense.
København vest:
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse, telf. 703318 (områdeleder).
Ballerup: J. Trap, Damtoften 17, Ballerup, telf. 971114.
Frederiksberg: F. Eriksen, V. E. Gamborgsvej 1 III, København F, telefon FASAN 827.
Glostrup II: H. Jørgensen, Diget 5, telefon FULDA 961303.

Fortsættes

★ AKTUELT ★

★ GIV AGT

I denne tid er det 15 år siden, at russerne erobrede en flyvende tallerken fremstillet i Tyskland. Dette objekt beskrives i en bog af Rudolf Luser: „Die Deutschen Waffen und Geheimwaffen des zweiten Weltkrieges“.

Det fremgår af bogen, at det var konstruktørerne Schriever, Miethe og Habermohl, som havde haft held til at fremstille dette objekt, som var 42 meter i diameter. Det havde et fast midterstykke med et kuppelformet cockpit, hvorom en ring med indstillelige udstødningsåbninger roterede.

Den 14. februar 1945 nåede objektet på tre minutter en højde af 12.400 m og opnåede under ligeud flyvning en hastighed på ca. 2.000 km/t. Der fremstilledes ialt tre af denne type, og de stationeredes nær Prag.

Da den røde armé rykkede ind i Tjeckoslovakiet, lykkedes det tyskerne at tilintetgøre to af objekterne, det tredje faldt i russernes hænder. Russerne erobrede også den fabrik i Breslau, som havde fremstillet objekterne, og som lå med alle tegningerne. Habermohl er sandsynligvis tvunget til at arbejde videre i USSR. — Det er med disse dataer, at Hermann Hiemenz indleder i „Jordiske flyvende Tallerkener — Adamski og planetarerne“, som er udkommet fra forlaget SUFOI. — Men der findes meget mere i hæftet, som De skylder Dem selv at kende.

Med det faktum i erindring at mennesker på denne planet så tidligt som i 1945 tænkte på at bygge skiveformede fartøjer, kan det ikke forbavse nogen, at alle stormagter har fremstillet den slags fartøjer.

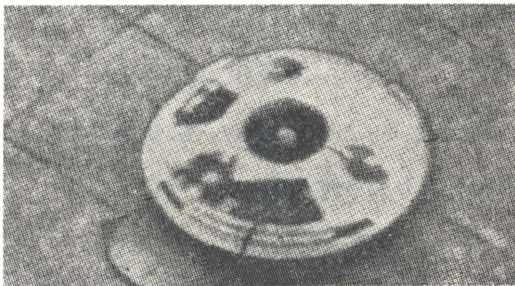
Siden 1955 har alle stormagter eksperimenteret med flyvende tallerkener, og de vestlige har haft store resultater. Hvad russerne har frembragt, har man indtil nu kun kunnet gætte sig til, bortset fra, hvad spionagen har kunnet give, dette er imidlertid selvsagt også

hemmeligt; man har imidlertid frygtet det værste.

Nu er det værste sket — russerne har flyvende tallerkener — måske endog i stort tal. Jeg henviser til meddelelsen fra AHO andet steds i dette nummer.

Det vil sige, at det, jeg igennem det sidste 1½ år har advaret imod, nu er sket. Vi vil fra nu af være nødt til at regne med to muligheder, når der rapporteres flyvende tallerkener. Jeg skal sørge for at få fremskaffet nødvendige dataer — hvis de findes — så vi kan kende de jordiske. Fortsætter udviklingen, hvad vi selvfølgelig må regne med, bliver der kun to effektive muligheder for konstatering af ikke jordisk oprindelse tilbage — Light Beam Radioen — og — Telepati — !

H.C.

Flyvende tallerken på en flyveplads (et sted i Canada).

Gruppeliste fortsat

København nord:

Engelund, Poppelhegnet 18, Lyngby, telf. 876036 (områdeleder).

Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.

Holte: J. Bauder, Attemosevej 93, Holte, telf. 800048.

København øst:

J. Wierdsma, Syriensvej 47 II, Sundby (områdeleder)

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, København K.

Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N, telf. NO 8755.

Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, I, Kbh. K, telf. Palæ 3409 og 500849.

Lov: M. Larsen, Vildbanehøj.

Amager: Å. Müller Christensen, Backersvej 67, Sundby, telefon SUNDBY 9525.

Kastrup I: Københavnslederen.

Kastrup II: O. Petersen, Postparken 37, Kastrup, telefon 50 49 27.

Kastrup III: F. Lund, Florensvej 10, Sundby, telf. AS 395.

Sundby I: P. Larsen, Caprivej 9, Sundby, telf. AS 1709.

Sundby II: Områdelederen.

Sundby III: Wierdsma, Syriensvej 47, II, Sundby.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

Sjælland: Leder H. Lehmann, Mosevang 29.

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3.

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29.

Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.

Lejre: E. Olesen, Lejre maskinfabrik, telf. 53.

Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.

Midt-Stevns: K. Hansen, Bjælkerup pr. St. Heddinge, telefon 551.

Værløse: H. Krogh, Vesterbro 179.

GRØNLAND:

Thule: O. P. Pedersen, QANAK.

FÆRØERNE:

Thorshavn: Benjamin Krefeld, Grønlandsvej 20.

Samarbejdsgrupper:

Norge:

Norwegian UFO Investigation Group, Holmengrenda 37, Holmen, Oslo.

Sverige:

Ifölogiska Sällskapet i Stockholm, SUFOI - rapportafdeling, box 607, Stockholm I.

Finland:

G. Lindfors, Tölötorggatan 1 b, Helsingfors.

Flyvende tallerkener, ven og fjende

Undersøgelsesvæsenets opsummering og bedømmelse af situationen.

I grupperne af interesserede i emnet: flyvende tallerkener hæver der sig i mange sind spørgsmålet om, hvornår vi kan forvente, at jordfabrikerede fartøjer af fremskreden type vil vise sig på den internationale scene. Når disse fartøjer viser sig, hvordan vil de så blive brugt? Vil de blive et nyt krigsvåben? Vil de i de første trin blive brugt af nationer, der

er engageret i en ideologisk kamp som et psykologisk våben til at forvirre og forstyrre og endogså ødelægge personer med den modsatte ideologi?

Det er nogle af de spørgsmål, som vi ønsker at behandle i denne rapport til personer og klubber, der er interesseret i rumforskning.

Statsoverhoveder og deres udpegede råd er for øjeblikket engageret i diskussioner i et forsøg på at frembringe internationale aftaler på det atomare felt, i rumforskning, i jordsatellitter og forskning på og uden for planeten jorden. Disse grupper har imidlertid til dette øjeblik haft liden virkelig held med sig. Skal vi vente eller blot håbe på en forandring i dette dødvande af denne mangel på evne til at blive enige? Tidligere erfaringer har vist os, at skrupelløse nationer og ledere kun respekterer deres overenskomster med os, så længe det er fordelagtigt, medens der i baggrunden og under rammerne af international enighed udkæmpes psykologisk krigsførelse uden standsning mod skoler, kirker og offentlige selskaber. Hvad skal vi vente i fremtiden? Vil dette træk forandre sig, og, hvis dette er tilfældet, hvad vil forandre det?

På den amerikanske scene har vi hørt gentagne rapporter i 1959 og 1960 om introduktionen af en avrocar, der er ved at blive udviklet af US hær- og luftvåben. Den blev oprindeligt konstrueret af Avro-Aircraft, LTD, Canada. Dette er en cirkulær metal-skive, som menes at blive fremdrevet af et airlift-princip. Denne udvikling er ved at blive begyndt i Californien, og efter en nylig rapport, befinder den sig på et fremskredent prøvestadium. Foruden avro'ens introduktion — om hvilken man har givet oplysninger til offentligheden — er der utallige private selskaber, der er interesseret i gravitetsforskning, også De forenede Staters regering. En 1959-rapport, et sammendrag fra „Gravity Day“ af Gravity Research Foundation, New Boston, New Hampshire, „fastslog“, at de havde haft besøg gennem de sidste år fra flere luftselskaber end nogen sinde før. Alle er interesseret i gravitetsforskning, fordi de vil være sikre på ikke at gå glip af noget, som kunne vise sig at være meget vigtigt!

Foruden alt dette har der været et stort skub i interessen og udviklingen for modeller og revolutionerende ideer hos enkeltindivider. Dette er først og fremmest fremkaldt af rumskibs-observationer, og forståelsen af, at en sådan indviklet flyvning og

fart kun kunne være mulig gennem udviklingen af en ny energi-flyvnings-ide. Endvidere har der været en stor udveksling af materialer og ideer mellem grupper og individer. Otis T. Carr og OTC Enterprises Inc.s oplysningsprogram har frigivet tankevækkende materiale i form af model-byggeplaner og nye, videnskabelige opfattelser, som er blevet læst viden omkring og diskuteret i USA og andre lande og offentliggjort i oversættelser i Vesttyskland og Sverige, såvel som de er udgivet i engelsktalende lande. Daniel W. Fry's bog STEPS TO THE STARS er blevet læst vidt omkring i videnskabelige kredse. En erklæring af Dan. Fry i denne bog, som har åbnet en hel ny forskningsgren om den virkning, at gravitet har en positiv og en negativ effekt, er senere blevet bekræftet af Dr. Perry Moon, professor af Electrical Engineering, Mass. Inst. of Tech. Den samme sandhed blev lært af Otis T. Carr i de første år af hans forskning og står i hans „Dimensions of Mystery“, skrevet 1951. Bogen: „Min kontakt med flyvende tallerkener“ af Dino Kraspedon fra Brasilien, en højst videnskabelig bog, har fremkaldt megen interesse og gunstige kommentarer. En stor del af udviklingsarbejdet foregår „bagved kulisserne“.

Der har været adskillige usædvanlige rapporter om fremskridt i Sovjet-Unionen. En rapport, som blev publiceret i USA, citerede marshall Georg Zhukov kort før han blev rapporteret degraderet og forsvandt fra scenen (eller gjorde han?). Det var en påstand af marshall Zhukov om, at Sovjet havde et cirkulært blikfartøj, der var i stand til at flyve ud i verdensrummet. Denne erklæring blev fremsat og publiceret i efteråret 1957. Der rejser sig det spørgsmål: Begik marshall Zhukov et brud på sikkerhedsreglerne med sin pralende erklæring?

Mens jeg holdt foredrag i Salt Lake City i 1958 blev min opmærksomhed tiltrukket af en rapport i Salt Lake City Desert News fra slutn. af 1957 og fra januar 1958. Denne artikel citerede en tidligere sydkoreansk kontraspion ved navn Kilsco Halm, der nu er borger i De forenede Stater og bor i San Jose, Californien. Kilsco Halm erklærede, at han arbejdede sammen med vor regering under anden verdenskrig som sydkoreansk spion, idet han samarbejdede med et spionsystem, der strakte sig over hele Asien. Han fik oplysninger om, at Sovjet havde et *vidt fremskredent fartøj*, der var i stand til at gå

op på *meget store højder* og *forblive i luften på ubestemt tid*, — og fremdrevet af kræfter, der var *stærkere end atom-brændstof*. Det rapporteredes, at det fløj med *meget stor fart*, *bevægende sig på revolutionerende måder*, — og en kinesisk general, som havde set prøveflyvninger, sagde, at det ville afgøre udfaldet af enhver fremtidig krig! Den eneste avis, der har offentliggjort denne rapport i USA er — så vidt jeg ved — The Desert News. Kilsco Halm antydede, at mangelen på interesse for denne rapport fra USAs forsvarsministerium (høje embedsmænd) fik ham til at frigive materialet til offentligheden, fordi han *følte, det var vigtigt!*

Hvis denne rapport er sand, er det muligt, at russerne nu kan have hundreder af sådanne fartøjer i operation med trænedes besætninger!

Selvom den store majoritet af observationer af og oplevelser med rumskibe har antydnet venlig aktivitet — deriblandt også de, jeg har været ude for — så er der gentagne rapporter om fjendtlig aktivitet, såsom brandsår fra hedestråle-våben eller brandsår, der er påført af fartøjet, enten af kraftfæltet eller af sådanne våben, som er beskrevet af Bob Barry, APIS, Olean N. Y. — Det er fuldstændig muligt, at ikke alle fartøjer på himlen er venligsindede, hvad enten de stammer fra rummet eller opereres af en jordisk nation eller nationer. Hvis de benyttes af en jordisk nation eller nationer, ville det højst sandsynligt være for at prøve dem som psykologisk våben og krigsvåben til landsættelse af spioner og sabotører eller til at udspionere nationer fra luften eller til brug under angreb.

Det er inden for den jordiske teknologis grænser også at have robot-bemandede fartøjer, som kunne bruges til fotografiske togter, psykologisk krigsførelse ect.

Det er ligeledes inden for den jordiske teknologis rammer nu at have fartøjer af en fremskreden art i baser på jorden til at sætte ind i den kamp om kontrol af verden, som bliver udråbt som et nationalt mål af nogle grupper. Udviklingen af strålevåben som kan frembringe brandsår ligger inden for jordens krigs-teknologis mulighed. En italiensk opfinder erklærede for nylig opdagelsen af en dødsstråle. Det er fuldkommen muligt, at skrupelløse nationer eller folk ville være parat til at prøve sådanne våben mod uskyldige, civile ofre, både som et psykologisk og et fremtidigt krigsvåben for at

opnå chokvirkning og fremtidig overraskelse i den hensigt at opnå initiativet i en evt. krig.

Dette ville også tjene til at forvirre hele sagen i sindene hos intetanende jordmennesker, som er blevet holdt i uvidenhed om alle fartøjer, interplanetariske eller af anden oprindelse, og gennem de jordske regeringers tavshedspolitik. Således bliver velgisdende fartøjer mistænkeliggjorte sammen med de andre på grund af den resulterende forvirring. Således bliver jordmønstrer fortsat, endeløse krige skabt af begær, mistænksomhed og frygt baseret på hemmeligheder og international konspiration.

Uden hensyn til de ondsindedes motiver og anstrengelser har den store majoritet af oplevelserne tydet på venlige hensigter — og det gode arbejde vil ikke være gjort forgæves. Cirka 100 bøger om UFOer har nået millioner af mennesker, og menneskene har nået et udviklingstrin, hvor de ikke vil blive grebet af panik. Det viser sig, at det interplanetariske program for hævelsen af denne planets videnskab består i en introduktion, hvori alle jordens nationer skrider omtrent lige stærkt frem. Således vil ingen få en uretfærdig fordel frem for andre, hvilket kunne fremkalde et fanden-i-voldsk angreb eller en krig. De oplysninger, der er blevet frigivet, er således blevet givet til alle på en universel basis, så selvom selviske interesser tydeligt findes hos mange jord-nationer, vil den større plan overvinde dette.

Vi er nu fuldstændig overbevist om, at vi vil have fri-energi-systemer og tyngdefri transportmidler inden for en overskuelig fremtid

Wayne S. Abo.

I en følgeskrivelse, som vi af flere grunde ikke kan offentliggøre, meddeler W.S.A., at han fra sædvanlig pålidelig kilde inden for det amerikanske forbundspoliti, FBI, har fået oplysninger om nedstyrtnng af en russisk flyvende tallerken på den amerikanske vestkyst. Tallerkenen var fyldt med „spionudstyr“ samt en robot!!!

Moderskib?

Efter i bladet UFO-NYT gentagne gange at have set anmodningen om at underrette SUFOI, vil jeg herved rapportere om en uafviselig iagttagelse fra juli måned 1959.

På en motorcykletur gennem Frankrig i sommer var en kammerat og undertegnede på vej fra hovedlandejeven Mantpellier — Perpignan ad en sidevej til denne ud mod Middelhavet, nærmere betegnet i området ved byen Agde. Pludselig pegede P.E., der på dette tidspunkt førte cyklen, op i luften, og skråt foran, men næsten lodret over os hang en stor sølvskinnende genstand fuldstændig stille. Vi standsede, men lod motoren gå i tomgang. Tidspunktet var ca. 18,55 den 7. juli 1959. Med undtagelse af horisonten var himlen dyblå og skyfri. Genstanden var nærmest cigarformet, men mærkværdigvis fuldstændig vinkelret afskåret i enden, hvilket sidste gav den en nærmest klodset form. Med eet begyndte den at dreje sig horisontalt, som et skib der svajer, og hver gang den vendte langsiden til den nedgående sol, gav den genskin som af sølv eller aluminium. Den havde ingen bæreplaner eller andre fremspring fra skroget af nogen art, og på grund af den store højde (?) kunne vi ikke skelne enkeltheder. I knap et halvt minut drejede den således langsomt horisonten rundt flere omgange. Endelig stod den stille, nærmest øst-vest, hvorefter den bevægede sig mod øst ud over Middelhavet. Starten var brat, men den accelererede jævnt til meget stor hastighed uden at stige og uden at efterlade spor af udstødning. Efter 10—15 sek. var den ude af syne.

Det er svært at udtale sig om højden og dermed størrelsen, men vi anslag den til at befinde sig i noget over normal flyvehøjde, ikke lavere end ca. 10 km, og med en længde af 2-3 cm i udstrakt arm.

Vi fortsatte, med en følelse af at have oplevet noget højt usædvanligt, til byen Marseillan, men undlod at henvende os til andre på grund af sprogsvanskeligheder.

J. B. Johansen,

Haurowitzvej 11, Horsens.

Det elektriske hjul

Under overskriften swastikategn bragte hr. Leo Clemmensen i sidste nummer af UFO-NYT en artikel om ligheden mellem Adamski's swastikategn og en tegning i en bog af fysikeren Andr. Svendsen fra 1794.

Jeg undersøgte sagen nærmere, og her er Andr. Svendsens originaltekst:

Det elektriske Hjul.

Man kan af tyndt Messingblik udskiære en Strimmel. — Paa Midten af samme loddes en kegleformig Hætte eller Dup som paa Magnetnaalen i Kompasser, at samme let kan bevæge sig paa en Spidse. Foden er af Træ, hvori staar et Glasrør, og oven i dette er en Naal med Lak fastgjort, saa Spidsen vender opad. Hænges nu en Kiæde ned fra Konduktoren, der næsten berører Duppen, og man da elektriserer, dreier Messingstrimlen sig hastigt om paa Naalen og ser ud som et helt Hjul, der drejede sig.

Endnu naturligere og ligere et Hjul ser det ud, naar man udskiær af Messingblik et Kors hver Arm omtrent 2 Tommer lang. Paa Midten af samme sættes ligesaa en udboret Dup og Korset stilles paa den isolerede Spidse. Kiæden hænger som før og man elektriserer, da løber Korset efter Vierligets Godhed hastig eller langsom om. Den elektriske Materie gaar gennem Spidserne og virker Omgangen ved Reaktionen paa Luften.

Citat slut.

Hertil skal bemærkes, at omtalte konduktor er den ene af en elektrisk maskines konduktorer (iflg. Andr. Svendsen).

Der er ikke tale om magnetisme, som man får indtryk af ved læsning af hr. L. C.'s artikel, hvilket alene fremgår af den kendsgerning, at korset er lavet af messing, og fænomenet kan derfor ikke sættes i relation til H. C. Ørsteds opdagelse 26 år senere. Ligheden med Adamski's hagekors er tilfældig og kan sammenlignes med en vandturbin til vanding af græsplæner, hvor vandturbinens fire bøjede strålerør også drejer sig baglæns rundt på grund af vandets tryk.

L. C.'s citat, at det roterende kors „for tilskuerens forbavsede øjne grangivelig tager sig ud som et flyvende hjul“, er, som det ses af ovenstående originaltekst, temmelig overdrevet, og påstanden om, at kæden skulle være elektrificeret ved gnidning er direkte forkert.

Lidt mere sanddruelighed og kendskab til de ting, man taler om, ville være på sin plads i udtalelser, der er beregnet på offentliggørelse.

Med venlig hilsen

B. Frøkjær-Jensen

Husumvej 106, Brønshøj.

Litteratur

★

Fremtidig vil SUFOI-Horsens hver måned bringe en boganmeldelse her. Det er med denne anmeldelse meningen at fortælle vore læsere, hvad de forskellige UFO-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10 % af de 300 foreliggende, som er uden anden islæt. Der vil dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A/S, Vestervoldgade 83, København V.

M. K. JESSUP:

THE EXPANDING CASE FOR UFO

Man må have lov til at sige, at dette er bogen om månen og jorden. Intet er umuligt. Man kan ikke se en sort kat i mørket, men man kan alligevel fotografere den med usynligt lys (infrarødt). Man må hellere undersøge, hvorfra UFO'erne kommer, i stedet for at diskutere om det er UFO eller ej.

Forfatteren har sine egne hypoteser, og hvis han når ind til sandheden, er det all right. Som i foregående bog holder han selvfølgelig på, at der er liv i rummet mellem jord og måne. Hvor stammer dette liv fra? Ligner det os? Er det tidligere jordboere, eller er jorden befolket fra rummet? UFO kommer i hvert fald ikke fra andre planeter. Jessup finder teleportation og aportion naturligt og benægter ikke, at UFO kan materialisere sig, men han går selv frem i studiet rent fysisk og uden okultisme. Liv mellem jord og måne er lige så almindeligt og sandsynligt som liv på jorden, dog uden at liv og intelligens nødvendigvis er det samme. Man kan tænke sig, at skyagtige UFO har rumoprindelse, — de faste og fysiske er af jordoprindelse.

Bogens første kapitler er gentagelser fra forrige bog, og forfatteren kommer igen ind på bl. a. ruinerne i Peru og påviser, at de ældste er sirlige og nøjagtige, mens de yngre er sjuskede i deres opbyg-

ning. En højt udviklet byggeteknik må være gået tabt for menneskene. Man må have kendt levitation. (Han benægter historikernes teori om brug af stor arbejdskraft og sandramper m. m.)

Vi hører om de kæmpestore tegninger i Nasca-dalen i Peru. De kan kun opfattes fra luften i en højde af 1000 fod. Vi læser om Påskeøens giganter, Tiahuanaco, pyramiden, veje i Polynesien, Anchor Vat o. s. v. — Alt dette får ham til at tænke på kæmper. Vi hører om Churwards tempeloptegnelser 70.000 år gamle, der fortæller, at flyvning var gammel, da Ægypterne optræder på historiens arena. Hinduer fløj for 20.000 år siden og taptede kraften fra atmosfæren. I disse optegnelser følger man mennesket 200.000 år tilbage i tiden. Flyver man med samme kraft, som man bruger ved kæmpebygningsværkerne verden over? — eller er der forbindelse med det „kolde lys“, som sydamerikansk mytologi omtaler.

I forbindelse med flyvning og levitation brugtes både lyd, farve og vibrationer, og Påskeøens traditioner omtaler det talte ord som en mægtig kraft.

Jessup omtaler moderlandet Mu, hvorfra kulturen spredtes mod øst og vest. Er det ikke ligegyldigt, hvor det lå, det er derfra, kulturen af i dag stammer. Amerikanske indianersagn (Oge Make) siger, at den røde race er den oprindelige på jorden, og at de helt tilbage i tiden kendte fl. tall. med våben, der lammede folk i flere timer, et lille rør der virkede som en prikken i huden, og et andet, absolut dødeligt. Folket havde langt hår og gylden teint, de bar hvide klæder og havde sandaler på fødderne.

Jessup redegør for Foo fighters, som han mener er en slags energistråler, nærmest som søgelys, og han redegør for en del forsvindinger (mennesker) i årene 1953—55.

I afsnittet om satellitterne fremføres Oberth's påstand, at UFO er bemandede med intelligente observatører tilhørende en race, der har holdt jorden under obs. i århundreder, vi kan muligvis kontakte dem med radiosignaler og matematiske symboler.

Endvidere omtales russernes og USA's konkurrence i rummet, Mars' kunstige satellitter, som muligvis er bolig for den udvandrede race fra Mars, og „noget“ der lander og forsvinder igen fra Venus. Vi hører om moderne raketeknik, og Jessup

anbefaler, at det neutrale felt mellem jorden og månen studeres noget nøjere, i stedet for at forsøge at „se“ længere væk. Han omtaler Newtons love og rumfart, Enerti, Acceleration, Aktion og Reaktion. Konklusionen er. Raketdrift egner sig ikke til rumfart.

UFO har baser i månekraterne, som de før i tiden havde i jordkrater (Mexico). Månen har engang været beboet. Vi hører om Mu og Atlantis og om kæmper, som kommer „ude fra“. Wilkins beretter om mænd i Andes, der var 18 fod høje, og Cassen hævder, at disse kom fra månen, og at de var den afskyelige snemands forfædre. Jessup siger, at man kan smile af disse kæmper, men de var her dog også ifølge Bibelen. Er kæmper forøvrigt mere usandsynlige end ganske små mennesker, vi har dog den dag i dag pygmæerne.

En stor del af bogen omhandler månen, og de ændringer der igennem årh. er set på dens arrede overflade, og liv kan tænkes der i en anden fysisk organisme end vor. Ændringerne har relation til UFO. Vi læser om „volde“ og „broer“, som må være rejst af intelligenser, om de mange lys og glimt som lyskastere i månekraterne, der må vidne om en kontrollerende intelligens.

De kendte månekraterer beskrives meget nøje, og vi læser bl. a. om aftegninger i månekraterer, der minder om førømtalte tegninger i Nascaørkenen i Peru. UFO's hovedstation på månen er i Platokrateret. På jorden findes i Guatemala et krater, der brugtes som base for UFO. Gennem længere tid forsvinder nogle månekraterer for igen at blive synlige og så atter at forsvinde. Findes den første månekoloni i Linnekrateret?

I Frigoriashavet såes en nøjagtig kvadrat med et stort kors. Nu er den ene side og korset væk. Hvem har fjernet det?

Jessup fortæller nu om de mange obs. af UFO bemandede med små, grønne mænd i 1954—55. Han undersøger bibliotekslitteraturen og støder på „små folk“, som måske kendte til rumflyvning for årtusinder siden. I sine studier kaster han sig over de højintelligente pygmæere, der ofte er mørke i løden og endog grønne.

Fortsættes

Bøger: Adamski George:
Flyvende Tallerkener er landet.
Inside the Space Ships.
Telepati. Pris: kr. 7,00.

Hiemenz:

Jordiske flyvende tallerkener, Adamski og planetarerne. Pris: kr. 3,80.

Tidsskrifter:

UFO-NYT, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Flying Saucer review, pr. år 6 nr. kr. 31,20.

UFO-Nachrichten, pr. år 12 nr., kr. 13,00.

Weltraumbote, pr. år 6 nr., kr. 15,55.

Studiehefter:

Teknisk studiehefte, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Kosmisk studiehefte, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Kontakt-programmet, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Oplysninger hos:

TYSK BOGIMPORT OG
SUFOI - VOJENS.

Fortsættes

Med venlig tilladelse fra

George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 27: *Hvad er de grønne ildkugler, der sommetider ledsages af eksplosioner?*

Svar: Ildkugler er ikke af ny dato, de er så gamle, som naturen selv, idet de er naturlige fænomener, som ofte ses under og efter tordenvejr og andre elektriske uvejr. De er faktisk koncentration af elektrisk energi; og som en naturlig kraft gavnlig for livet på en planet.

Imidlertid er der på grund af vore atomforsøg frembragt en forkert og farlig tilstand i vor atmosfære; under visse omstændigheder kan disse faktorer i forbindelse med udstrålingen smelte sammen. Normalt er dette usynligt, men under specielle om-

stændigheder kan der tiltrækkes tilstrækkelig mange elementer fra atmosfæren til at kunne fremtræde som „ildkugler“. Med deres bedre instrumenter er rummenneskene i stand til at opdage disse falske ildkugler eller radioaktive lommer, synlige eller usynlige; når de gør det, angriber og opløser de dem med en højfrekvent stråle. Dette er blot en anden af de måder, de hjælper os på.

I tilfælde af at både naturlige og kunstige ildkugler optræder sammen, finder der en eksplosion sted, hvis energikoncentrationen bliver for koncentreret imod centret. Dette er at sammenligne med en naturlig opløsning. Dette forklarer nogle af de store brag, der er hørt, når der ikke har været jettfly i området, og det har også ansvaret for de falske rapporter om eksploderende rumskibe.

Disse ildkugler er set og rapporteret i adskillige forskellige farver, den hyppigste er grøn. — Husk imidlertid at rumskibet selv kan ligne en ildkugle; når det udfører specielle manøvrer, og når det flyver med bestemte hastigheder, kan det lyse grønt, rødt, orange, hvidt o.s.v. De forveksles ofte med hinanden.

Spørgsmål nr. 28: *Kan du forklare, hvorfor nogle af vore fly er forsvundet?*

Svar: Vi ved allesammen, hvordan en atomsky ser ud efter eksplosionen. Denne sky er i realiteten en koncentreret energimasse. Medens den driver omkring jorden, omdanner den sig selv hen imod et usynligt stade ved at afgive de ved eksplosionen opsamlende partikler. Den vil fortsætte sådan på ubestemt tid.

Disse skyer består af den samme koncentrerede energi, som de „falske ildkugler“, der er nævnt i det foregående spørgsmål, dog meget kraftigere. I sammenligning med dette fænomen er disse koncentrationer enorme. Det er en sådan „sky“, som er ansvarlig for mange flys forsvinden, idet den befinder sig på et højere koncentreret stade af arbejdende energi, end da den først blev frigjort. Da den er usynlig, vil en pilot være uvidende om dens tilstedeværelse.

Skulle et af vore fly komme i forbindelse med sådan en usynlig „sky“, vil det enten eksplodere eller blive sønderdelt, idet det ser ud til at forsvinde for øjnene af tilskueren. Dette forklarer nogle af de mystiske fly-forsvindinger, som er blevet rappor-

teret. Da radaren ved adskillige lejligheder har sporet rumskibe, og der i nogle tilfælde endog har været foretaget visuelle observationer af dem i nærheden af det sted, hvor et fly er forsvundet, har det været en stiltiende slutning, at rumskibe kidnappede vore fly.

Jeg har imidlertid fået fortalt, at rummenneskene ved, at vore piloter, på grund af vore ubrugbare måleinstrumenter, er hjælpeløse, når de møder disse „skyer“. For at forhindre sådanne tragedier gør de deres yderste for at nå den koncentrerede masse så hurtigt som muligt.

Der har imidlertid været tilfælde, hvor de ankom, netop som et eller flere af vore fly fløj ind i en af disse lommer af koncentreret energi. Under disse omstændigheder var de ude af stand til at gøre andet og mere end at se til; er et fly først fanget af en sådan kraft, er det umuligt at redde hverken flyet eller dets passagerer. Bagefter opløste de så den usynlige sky for at forhindre flere katastrofer.

Spørgsmål nr. 29: *Hvorfor siger astronomerne, at de atmosfæriske forhold omkring vore naboplaneter er sådan, at menneskelige væsener som vi, ikke kan leve der?*

Svar: Frem for alt kender jeg ingen astronom, som har været på en anden planet for at lære om atmosfæren omkring den er i lighed med vor. Hvordan kan de da vide det med sikkerhed? Teori, ja! Men efterhånden som de videnskabelige fremskridt fortsætter, bliver teorierne konstant afløst af en virkelighed, som beviser, at mange teorier er forkerte.

For eksempel: For ikke ret mange hundrede år siden arbejdede astronomerne ud fra den antagelse, at jorden var flad, og at der kun var syv planeter i vores solsystem. Men som videnskaben skred frem, og bedre instrumenter blev fremstillet, opdagede vi andre planeter; og ved hjælp af omsejling bevistes, at jorden var rund.

Kan vi, selv om spektroskopet arbejder korrekt inden for en bestemt afstand, være sikre på, at det arbejder effektivt mellem planeterne? Det er min overbevisning, at ingen af de instrumenter, vi har nu, er i stand til at foretage nøjagtige målinger af forholdene lige omkring en anden planet. At studere forholdene i rummet kan sammenlignes med at prøve at fotografere en genstand på lang afstand gennem vand.

Rummet kan sammenlignes med et umådeligt „ocean“ med dets energibølger og stadig skiftende „rum rester“.

Fortsættes.

UFO - observationer over Skandinavien

Fra den 12. marts til den 10. april 1960 er der til SUFOI indkommet 14. rapporter — 12 fra Danmark og 2 fra Sverige.

Af de danske rapporter er 1 fra august 1958, 1 fra august 1959, 1 fra december 1959, 2 fra februar 1960 og 7 fra marts 1960.

De svenske rapporter er fra februar og marts 1960.

Herefter er der ialt indkommet 1109 rapporter, der fordeler sig som følger:

Før 1. januar 1959	312 rapporter
Fra 1959	764 rapporter
Fra 1960	33 rapporter
Ialt	1109 rapporter

DANMARK:

Fra Ringkøbing er der fra en handlende indsendt 4 rapporter.

Den første er fra ca. 20. august 1958, hvor han ved midnatstid fik øje på 1 glødende skive, der forsvandt mod øst. Der var ikke nogen egentlig hale efter den, men noget der kunne minde om en fluesmækker af stålfibre. Yderkanten syntes at gløde mere end kernen.

Den anden rapport er fra den 9. august 1959 kl. ca. 23, hvor 2 runde skiver kom flyvende ved siden af hinanden. Pludselig foretog begge objekter nogle retningsændringer, lige modsat hinanden. Hvis den ene fløj til venstre, fløj den anden til højre.

Den 11. december 1959 kl. ca. 22 sås 5 objekter, der i stærk fart forsvandt mod øst.

Den sidste rapport fra Ringkøbing er fra 4. marts i år. Kl. ca. 22,15 ses 1 objekt, der fløj mod nord i en lige bane, men pludselig slog det nogle bløde sidesving.

Fra den 25. februar er der 2 rapporter, sikkert over det samme objekt.

Kl. 19.16 ses fra landevejen ca. 1½ km nord for Esrum 1 nærmest hvidglødende objekt, der fløj i en lige retning fra nø mod sv.

Kl. 19.18 ses fra Kgs. Lyngby 1 lysegult objekt, der kom fra nord. Det fløj et kort stykke lige ud og foretog så en drejning og forsvandt mod øst.

Den 13. marts ses ved Asserballe 6 mørke ovale objekter komme til syne ca. 45 grader over horisonten. De fløj først i formation, men da de drejede af, gled de ind på een linie og forsvandt i stærk fart.

Den 23. marts kl. 21.57 ses ved Kolding 1 kraftigt lysende cigarformet objekt højt på himlen i ssv — blåt lysende i den ene ende gående over i orange i den anden ende. Efter ca. 1 minut daler objektet mod jorden, standser, flytter sig ca. 10 grader mod øst og fortsætter således nogle gange. Desværre blev observationen her afbrudt, da den rutebil, observatøren ventede på, kom.

Fra Florensvvej i København ses den 24. marts kl. 00.50 1 kraftigt orangerfarvet objekt, omgivet af en strålekorona i alle farver. Objektet blev stående i ca. 20 minutter, hvorefter det fjernede sig i øst-

lig retning med en hastighed lidt større end de almindelige trafikfly.

Fra Hvidovre ser et ægtepar den 27. marts kl. 23.10 deres vindue blive oplyst af et stærkt rødligt lys i 10 — 15 sekunder. Da de kiggede ud af vinduet sås 1 ildkugle bevæge sig mod øst ud over Amager. Her drejede den af mod syd, og det så ud, som der udgik en mindre kugle fra den, og samtidig gik der som en pil gennem ildkuglen, hvorefter det røde lys forsvandt, og den sås som en lille klar kugle, der i stærk fart forsvandt mod syd.

Den 29. marts kl. 19.55 ser 6 — 7 skoleelever ved Østbirk 1 rødt objekt på himlen. Det bevægede sig først et lille stykke, og stod så stille et øjeblik, hvorefter det forsvandt bag en ejendom. Ca. 1 time senere ser 2 børn 1 objekt på samme sted, men denne gang var det noget mindre og forsvandt mod øst.

Den sidste rapport kommer fra Horsens, hvor 2 damer den 31. marts kl. 21.15 pludselig ser 1 meget stor rund genstand komme langsomt flyvende ca. 40 — 50 meter over jorden fra sø mod nv. Observationen varede ca. 5 minutter.

* Norge

§ Sverige

JANUAR	FEBRUAR	MARTS	APRIL	MAJ	JUNI
F 1	M 1 3	T 1			
L 2	T 2	O 2			
S 3	O 3	T 3			
M 4	T 4	F 4 1			
T 5 1	F 5	L 5			
O 6	L 6 1	S 6 1 1§			
T 7	S 7 1	M 7			
F 8 1	M 8	T 8			
L 9 2	T 9	O 9			
S 10 1	O 10 1	T 10			
M 11	T 11	F 11			
T 12	F 12	L 12			
O 13 1*	L 13 1*	S 13 1			
T 14	S 14	M 14			
F 15	M 15 1	T 15			
L 16 3	T 16	O 16			
S 17	O 17	T 17			
M 18	T 18	F 18			
T 19	F 19	L 19			
O 20	L 20	S 20			
T 21 1	S 21	M 21			
F 22	M 22	T 22			
L 23	T 23 1*	O 23 1			
S 24	O 24 2 1§	T 24 1			
M 25	T 25	F 25			
T 26	F 26	L 26			
O 27	L 27	M 27 1			
T 28	S 28	T 28			
F 29	M 29	O 29 1			
L 30 1		T 30			
S 31		F 31 1			

Selve genstanden var nærmest mørk, dog med meget skarpt afgrænsede omrids. Da damerne så genstanden nedefra, bemærkede de en roterende bevægelse, samtidig med at de hørte en summen. Rotationen gav sig udslag i en række forskelligt farvede lys — blåt, rødt, gult og hvidt. Damerne havde det indtryk, at lysene ligesom passerede et gitterværk eller noget lignende.

SVERIGE.

Den 6. marts kl. 05.15 er en fotograf ude for at fotografere en satellit, der skulle passere på dette tidspunkt. Pludselig ses 1 objekt komme i langsom fart fra nnv til sø. Fotografen troede det var satellitten, indtil det pludselig ændrede retning og fløj et stykke tilbage. Nu dukkede der endnu 1 objekt op, og senere sås endnu 1.

Ved en danskers besøg i Dalarne observeredes den 25. februar fra kl. ca. 10 til 11 5 runde objekter, der stod stille på himlen. Det syntes som om det ene af objekterne fjernede sig, samtidig med at observationen ophørte.

BREV FRA ADAMSKI

5. april.

Kære medarbejdere!

Jeg ved, at mange af jer undrer jer over, hvorfor jeg ikke har skrevet oftere efter hjemkomsten fra min verdensrejse. Nogle af jer tror, at jeg ikke værdsætter de store anstrengelser, I udfører på mine vegne. Dette er ikke tilfældet. Jeg værdsætter og lægger i høj grad mærke til det store arbejde, I udfører ved jeres forenede anstrengelser for at skabe bedre forståelse mellem menneskene i denne verden. Hvis vi alle var så „telepatiske“, som vi kunne være, ville brevskrivning være unødvendig.

Da jeg besøgte jer sidste år, gav jeg jer mange oplysninger, som I kunne anvende til at få en bedre forståelse af jer selv, og på videnskabeligt grundlag af naturen, og hvordan den arbejder. Dette kunne holde jer beskæftiget i adskillige år, uden at I behøvede at høre fra mig i mellemtiden.

Her har jeg været travlt beskæftiget med anstrengelserne for at få manuskriptet til den nye bog færdig; der er stadig mere arbejde i den forbin-

delse, end jeg kunne ønske. Det er imidlertid nødvendigt. Lucy (sekretæren. Red.) hjælper mig med dette arbejde nu, og al korrespondance bliver lagt til side, til vi har nået vores mål, og manuskriptet er afsendt.

Der har været utallige afbrydelser. Den vigtigste kom i form af et telegram den 16. marts, som fortalte, at jeg var ventet i New York den 19. Jeg var borte i to uger og een dag, og jeg besøgte både New York og Washington, D. C.

I Washington blev der givet mig det store privilegium at få et femten minutters møde med Senator Margaret Chase Smith, fra Maine, lederen af senatets rumforsknings finansudvalg. Jeg gav hende under mødet så mange informationer som muligt, og dette takkede hun mig for. Dette var en afslutning, som jeg ikke havde regnet med, og som jeg er meget taknemmelig for.

I Washington er der for nyligt blevet dannet et ny organisation; der er lovet os megen hjælp i vort arbejde og på mange måder, såfremt alt lykkes, idet vi diskuterede forskellige synspunkter i forbindelse med vore anstrengelser og vort mål. Tiden vil vise, om disse ønsker vil blive opfyldt. Et af de vigtigste for dig i øjeblikket er den interplanetariske rumkonference, som jeg drøftede med nogle af jer på min verdensrejse. Stifterne af det nye selskab, Mercury Enterprises, Inc., mener, at maj 1961 vil være det bedste og tidligste tidspunkt for et sådant arrangement. Washington blev foreslået som stedet, på grund af dens skønhed og store erfaring i at kunne magte forsamlinger af alle størrelser. Vi håber at adskillige tusinde mennesker, repræsenterende alle nationer i verden, vil være til stede ved vor første konference.

Vi håber, at sådanne konferencer vil blive tilbagevendende begivenheder afholdt i forskellige nationer hvert år. Du kan altså begynde at lægge planer, og vi vil holde dig orienteret om, hvordan det skrider fremad her.

I New York havde jeg den store ære at spise middag sammen med Dag Hammarskjöld's højre

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

hånd i de forenede nasjoner under et halvanden times besøk. Det var oprindelig arrangeret således, at jeg skulle have mødt Dag Hammarskjöld selv, men konflikten i Afrika gjorde dette umuligt. Men jeg fikk meget at vite af interesse for os alle. Vidste du, at de forenede nasjoner har en rumkomité? Jeg vidste det ikke, før jeg fikk det fortalt her. Den har den fordel, at den er en af de mægtigste af alle organisationer i verden. Der vil tilgå dig yderligere enkeltheder herom efterhånden. Hvis jeg gik i detaljer nu, ville dette brev blive meget langt, så undskyld kortheden.

Jeg møtte også en af de kendeste journalister ved FN. — Vi havde en meget interessant samtale. Da den var forbi, takkede han mig og sagde, at de oplysninger, jeg havde givet ham om interplanetariske forhold — og forhold vedrørende rummet var af yderste interesse, og at han ville gengive dem i en række artikler til offentliggjørelse på 32 sprog over hele verden. Hvis du kan få fat i aviser, som bringer FN-nyheder, kan det være, at hans artikler kan være dig en hjælp i dit UFO-arbejde.

De allerbedste hilsner. Vi gør vort bedste her, som vi ved, I gør det I jeres del af verden.

Jeres hengivne

George Adamski.

Sputnik eller hva'?

Det var en av disse heller sjeldne høstnettene over Atlanterhavet. Pent vær og gode vinder hele veien. Selv HF'en viste seg fra sin bedre side. Månen skapte trolsk stemning over spredte cumuluser langt der nede, og myriader av stjerner hvelvet seg der oppe, langt over oss. Kort sagt, riktig stemningsfullt og romantisk. Det vil si, vi barskinger som har som yrke å fly over Atlanteren lar oss naturligvis ikke rive med av romantiske stemninger. Vi har så mye annet å gjøre. Mye tall og ord skal skrives på så mange slags papirer, og vi kan ikke sitte og drømme oss bort. Ikke desto mindre, det var ganske stemningsfullt, selv for en blasert barsking.

Kapteinen og jeg satt „der fremme“. Mye ble ikke

sagt. Da plutselig skvatt vi begge opp av et intenst lysskjær. Det virket som om hele horisonten var et intenst lysskjær. Det virket som om hele horisonten var et eneste stort lyn. Men i motsetning til lyset fra et lyn, så var dette vedvarende. Et kort øyeblikk kikket vi uforstående på hverandre, så veltet vi rundt hver på vår side for å titte ut på vingene. Lyset kom tydeligvis bakfra, og et øyeblikk slo den tanke ned i meg at nå måtte hele halen stå i lys lue. Det gjorde den heldigvis ikke. Men vi skjønnte enda ikke, hvor dette utrolig sterke lyset kom fra. Jeg for rundt igjen og kikket på kapteinen, lente meg over for å se ut på hans side. Der så vi begge et fenomenalt syn. Et legeme raste med svimlende fart inn i atmosfæren, hvitglødende og lysende som en sol. Et kort sekund fikk vi skue dette betagende syn. Så løste tingesten seg opp i tusen biter og sloknet momentant.

Vi så spørrende på hverandre vi to, lurte litt for oss selv.

„Hva tror du det var?“

„Det er ikke godt å si.“

„Så ikke ut som en komet.“

„Nei, det gjorde faktisk ikke det.“

„Muligvis en raket eller sputnik som kom deisende inn i atmosfæren?“

„Ja, kanskje.“

„Vil du si fra til noen?“

„Jeg vet ikke, får tenke på det.“

Jeg tenkte også litt på det. Skrev nå ned med dato, klokkeslett og posisjon. Så snakket vi ikke mer om det. I dagene som fulgte kikket jeg nøye igjennom avisene etter meldinger om sputniker, raketter eller andre nymotens greier, som skulle ha trengt inn i vår atmosfære, men ingenting var å finne.

Men nå kan man lese rykter om at russerne skal ha sendt ut bemannede raketter som har vært mislykket, idet de aldri har vendt tilbake. I min egen fantasi har jeg gjort dette fenomen til en riktig dramatisk begivenhet. Leserene er tilgitt om de stiller seg noe skeptiske. Men knapt noe er for fantastisk i disse tider. Hvem vet, kanskje vi to er de eneste som noen gang har sett en stakkels russer komme farende over himmelen med en fart av 300.000 km/t eller så og brenne opp over hodene på oss.

Anfin.

Fra SAS-pilot nr. 1 1960.

Affaldsstoffer

Norsk UFO Studie Cirkel har sendt os følgende meddelelse, som bl. a. figurerer i Aftenposten fra 18. marts 1960. Aftenposten skriver:

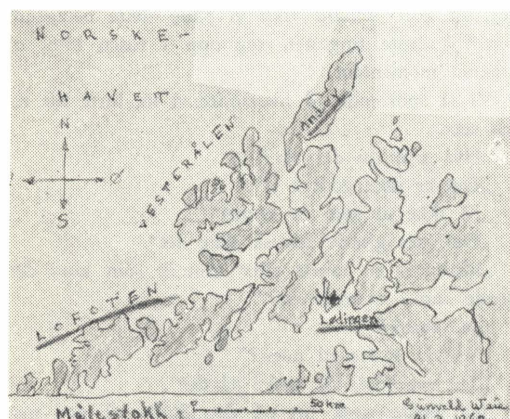
Mystisk stank over Lofoten.

Lugten kommer måske ned med nedbøren.

En ejendommelig bitter lugt har i løbet af denne uge bredt sig over store dele af Lofoten og Lødingen. Lugten minder om hø som rådner, men dette kan næppe være årsagen, da der ligger sne og is over alt, og lugten er lige så stærk i højfjeldet som

Desmond Leslie skriver i „Flyvende tallerkener er landet“ under *affaldsprodukter* om ildelugtende „affald“, som er rapporteret siden det 17. århundrede. Dette „affald“ faldt altid ned fra himlen og var ofte gealegtigt eller blodlignende. De burde endnu engang tage bogen frem og læse det interessante og meget lærerige 14. kapitel, idet der næppe er tvivl om, at vi netop står overfor et sådant ildelugtende affaldsprodukt. Skulle der komme mere fra vores norske forbindelse, skal vi bringe det snarest, men De må også være klar over, at der kan komme en af de kendte „søforklaringer“.

H.C.

i lavlandet. Enkelte mener, at fænomenet kan have sammenhæng med det tiltagende radioaktive nedfald, men dette anser forskningschefen ved Forsvarets Forskningsinstitut, Torleif Hvinden, for udelukket. Stærk radioaktiv bestråling kan godt nok medføre kemiske forandringer, som fremkalder lugt, men så skal der betydelig større doser til, end der er tale om her.

Forskningschef Hvinden er imidlertid stærkt interesseret i fænomenet, og der kan blive tale om, at sende en ekspert nordpå for at undersøge forholdet. Kemiingeniør Olaf Holwich fra Forsvarets Forskningsinstitut mener, at lugten hidrører fra forureninger, som kommer ned med nedbøren, men hvad det drejer sig om vil det være vanskeligt at fastslå, siger ingeniør Holwich.

Hvad med transporten?

Efter i nogle år at have studeret UFO-litteratur og overværet nogle møder og deltaget i en del samtaler er jeg blevet overbevist om, at rumskibe udenfra er en kendsgerning, som har været kendt så langt tilbage som på den ægyptiske civilisations tid.

Der er dog mange ting, der for mig er uforklarlige, og jeg gad vide, om der eksisterer nogen her, der f. eks. har en fuld forklaring på, hvorledes transporten sker. Ser vi på de nærmeste planeter Mars og Venus, fortæller astronomerne herom, at liv er tænkelig på Mars, men på grund af den større afstand fra solen er klimaet koldt. Der er kun ringe mængde luftlag, på grund af klodens ringe størrelse, og ilten er rimeligvis brugt til kemiske forbindelser med jern, deraf den røde farve. På grund af disse forhold i forbindelse med antagelsen om ringe mængder vand må forholdet fysisk være meget ringere for liv, sådant som vi kender det, end på vor klode. Er der til gengæld andre former for fysisk liv, der har opbygget legemer af andre kemiske forbindelser, end de, vi kender som bærere af celleliv, må mennesker fra denne klode se anderledes ud end vi. Og der berettes om mennesker, der i det ydre ligner os. Der er dog den mulighed, at varmekilder kan stamme fra andre steder end solen, og vi kender ikke meget i detaljer til at udtale os om vand og ilt. Ved kontakt med mennesker fra

denne klode vil det være af videnskabelig værdi, at få detaljerede oplysninger om livsforholdene. Dette må kunne gives uden nogen skadelig virkning i form af oplysninger, der kan misbruges af en underudviklet menneskehed her på kloden. Vi må vel regnes som underudviklede, så længe vi opretholder en krigstilstand og betragter det som heltedrykelse at kunne dræbe så mange som mulig.

Hvad angår Venus, er den så meget nærmere solen end vi, at der må være varmt nok. Her stiller vanskeligheden sig således, at denne klode er omgivet af et lag kulsyre (CO_2), der gør det umuligt at benytte ilt til vejtrækning m.v. som organismer her på jorden. Da denne luftart er tungere end vor atm. luft og tillige ilt, kan der under dette luftlag ikke findes ilt m.v. Der er teorier om, hvordan dette luftlag (kulsyre) er opstået, men det vil føre for langt at komme ind herpå, hvor interessant det end måtte være. Her gælder altså det samme som for Mars, at organismen må være anderledes opbygget end på jorden. Og dog ligner disse mennesker os i det ydre, når de besøger os. Man ser således, at der er mange uløste gåder, og vi kan godt erkende, at vor viden om disse kloder er ringe, hvorfor det vil have den største videnskabelige betydning, at få nærmere oplysninger om livsforholdene på disse kloder.

Tænker man sig rumskibe kommende udefra det interstellare rum, er der andre vanskeligheder, selv om vi må erkende muligheden for liv på millioner gange millioner af kloder i det store verdensrum, endog kloder der har de selvsamme livsbetingelser som vor egen jord, er der den vanskelighed, at hvis Einsteins teorier gælder, hvad der ingen tvivl er om, da de har vist sig yderst brugbare, så kan et legeme ikke bevæge sig med større hastighed en lysets. Når vi nu ved, at lyset bruger indtil 2000 milliarder år om at nå fra den for os yderste observerbare grænse, ser vi, at dette rum er så uhyre stort, at selv afstanden til den nærmeste stjerne er så stor, at lyset bruger ca. 4-5 år om at nå herved. Skal rumskibe bevæge sig selv med hastigheder, der nærmer sig lysets, vil det altså vare fra 5 til mange tusinde år, om at komme herved. Her er ligeledes gåder nok. Kommer der folk fra rummet, ville det være af stor betydning at vide, hvorledes de bevæger sig. Måske ikke oplysninger i detaljer, der kan misbruges, men beretninger der kan korrigere

vor eventuelle fejle opfattelser af de virkelige forhold.

Tilbage bliver så vore spekulationer om, hvordan vi selv om f. eks. en eller to millioner år vil opfatte verden, og om vi, dersom vi overlever vor nuværende krise, vil være udrustet mentalt set. Skal vi overleve og udvikle os videre, ser jeg ingen anden udvej, end vi først må se at blive rigtige mennesker og ikke en slags mellemtung mellem et dyr og et rigtigt menneske. Med andre ord, vi må lære at tolerere hinanden, ja, vi må gå endnu videre, vi må elske hinanden. Hvis der lever mennesker på kloder, der er længere forud for os i erfaring i form af længere udviklingstid, må disse mennesker også have haft kriser, som vor kultur har haft og stadig har. Når de har overvundet dem og ikke udryddet hinanden, må de have udviklet den kærlighedsevne, vi mangler. Vi har jo ikke manglet vejledning, jeg tænker her på Kristi bud: Elsker hverandre. Men når vi må antage, at vore besøgende, har overlevet de kriser, der plager os og har haft ro til en yderligere teknisk udvikling, er det derfor også rimelig at antage, at de ikke har brugt deres tekniske opfindelser til krigsøjemed, da man vel så måtte antage, at de havde udryddet hinanden i deres uforstand og magtbegær. Vi tænker da endnu med gru på, hvordan verden havde set ud, om Hitler havde fået atombomben først. Og vi frygter stadig, at de endnu forfærdeligere våben af i dag, ved en eller anden begrundelse kan blive bragt i anvendelse. Lad os derfor antage, at de besøgende fra rummet er „højere“ udviklet. De kommer derfor ikke i erobringsojemed. Hvorfor kommer de da? Det kan kun være som hjælpere. Når de ikke åbenbarer deres tekniske viden, skyldes det ængstelsen for, at vi skal misbruge disse ting, som vi har misbrugt de øvrige ting, vi selv har opfundet. Blot synes jeg, de kunne give os nogle rent videnskabelige oplysninger, der ikke kan bruges i krigsøjemed.

Jeg kunne slutte dette med nogle tankeeksperimenter.

Fortsættes.

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

Vidne- afhøring

Min herre — de flyvende tallerkener eksisterer ikke — det er fri fantasi, masse suggestion, løgn, svindel eller tegn på psykisk abnormitet, når enkelte mennesker med meget lange mellemrum siger, at de har set sådanne objekter. Skriv Dem venligst det bag ørerne.

Lad være med at råbe så højt, jeg har virkelig set flyvende tallerkener, og jeg er absolut ikke behæftet med de skavanker, De søger at stemple mig med, jeg er lige så normal som de herrer.

De burde nu vist alligevel søge læge. Når forstanden er skadet, kan patienten ikke altid selv bedømme, hvor farligt syg han er

Ja, noget må der da være i vejen, der er da bestemt ingen normale mennesker, som ellers siger sådan noget vrøvl.

Vrøvl, nej det er dog for galt, tænk, at man i 1960 ikke har lov at sige, hvad man ser.

Ja, det er godt bror, sid nu bare ned og slap af, så skal vi sørge for, at de får en vogn hjem.

Det er den bedste, jeg har hørt længe, at nogen kan få sig selv til at sige sådan noget sludder. Flyvende tallerkener — Hvad giver De hr. præsident — Er det ikke til at dø af grin over?

Jo, de har ret, men vi må jo forbarme os over de arme stakler — vi, der ved besked, må gøre vort yderste for at hjælpe de stakkels afsporede individer! —

— Nå, der gik han, Gud ved, hvor længe det kan blive ved at gå på denne måde? Iøvrigt så jeg en pragtfuld tallerken igår, mine herrer, nu skal De bare høre!!!

NB. Billederne er lånt fra »SAS Pilots« nr. 1 1960. Teksten skyldes H. C.

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

**Fortæl Deres venner om
ADAMSKI'S »TELEPATI«**